

Felcsúti Hírlap

2023. október, XII. évf., 10. szám (134.)

Képriport **Szedերinda**

Mosolyok és mozdulatok a szüreti felvonulásból

Interjú

Balázs Boglárka a tanulási nehézséggel küzdő gyermekek fejlesztéséről

Múltidéző

Nemzetünk vértanúira és hőseire emlékeztünk

Az idősek világnapja

Kabaréműsorral köszöntöttük Felcsút nagymamáit és nagypapáit

Októberi tartalom

3

Az idők világnapja

Kabarémussorral köszöntöttük
Felcsút nagymamáit és nagypapáit

6

Múltidéző

Nemzetünk vértanúira
és hőseire emlékeztünk

9

Égő lámpásokkal

Felcsúton a menaságiak énekkara

10

Sajtóközlemény

Felcsút díszpolgára lett Mészáros Lőrinc

12

Mustra

Szüreti mulatság a Hetedhét zenekarral

16

Interjú

Balázs Boglárka a tanulási nehézséggel
küzdő gyermekek fejlesztéséről

18

Képriport

Mosolyok és mozdulatok
a szüreti felvonulásból

22

Hit-élet

Találkozás református gyülekezetünk
új segédlelkészével

24

Mesesarok

Útépités

26

Konyha

Szülinapi kedvencek

27

Kert

A tea

28

Harangszó

Mi jut eszedbe? – a rózsafüzérről
Mivel élünk?

30

Mozaik

Az idők világnapja Nevetni kell, ennyi az egész

Kabarémussorral köszöntöttük Felcsút nagymamáit és nagypapáit

Október elsején együtt ünnepeltük az idők világnapját, s hogy minél több boldog nagymamát és nagypapát láthassunk magunk körül, önkormányzatunk kabarémussorral kedveskedett Felcsút „szépkorúinak”. Idén ismét a Kossuth-díjas Harsányi Gábor állt Faluházunk színpadán, társa a nevetetésben ezúttal Várfi Sándor színész, humorista és Bednai Natália színművésznő, rendező, a Pódium Színház igazgatója volt.

„Az ősz az elmúlásról szól, ám minthogy a nevetés a legjobb gyógyír, mi most egy kis vidámságot igyekszünk csempészni a hétköznapiakba” – fordult a közönséghez Flier Éva, önkormányzatunk kulturális tanácsnoka, s Bednai Natália a „Maga rég nem lesz a világon...” kezdetű dallal máris megnyitotta a felcsúti kabarét, majd a mulattatásban váltotta őt Várfi Sándor, aki Kabos Gyula, Sinkovics Imre és a Mensáros László-Tolnay Klári páros kacagtató eseteit vitte színre. Következett aztán a Kossuth-díjas színművész, Harsányi Gábor, aki Láng Vinceként, a Sötétruhás fiúként és Néro császárként is köszöntötte Felcsút népét, s színporkázva adta elő a színművészetire való felvételijének történetét. Várfi Sándor és Bednai Natália aztán huszonöt év házasságot sűrített egyetlen, igencsak megmosolyogtató jelenetbe. A színművésznő ezt követően Harsányi Gábor oldalán találta magát, s együtt mutatták be Latabár Kálmán klasszikusát, A szenesember című vígjátékot. Zárásként – a három színművész előadásában – Rejtő Jenő bohózata, A rézrúd következett, majd Harsányiék együtt énekeltek: „Megvolt nekünk ez is, megvolt nekünk az is, az élet mégis egy szép regény...”

Nagy Enikő
Fotó: Pesti Tamás

Múltidéző Emlékezz, szabad vagy!

Nemzetünk vértanúira és hőseire emlékeztünk

A magyar történelem sorsformáló napjait Felcsút közössége is felidézte. Az emlékezők a Faluház parkjában kialakított „agora” emlékpontjainál gyűltek össze: október 6-án, a nemzeti gyásznapon az aradi vértanúk előtt róttuk le kegyeletünket, október 23-án, a nemzeti ünnepen az ötvenhatos forradalom és szabadságharc hősei előtt tisztelegtünk.

„1849. október 6-án szörnyű gyász vonult be a magyar történelembe – kezdte beszédét Flier Éva, községünk kulturális tanácsnoka. – Bár a magyarság az 1848/49-es forradalom és szabadságharc során kivívta a szabadságot, a nagyhatalmak nem engedték, hogy meg is őrizze, s a többszörös túlerővel szemben a hős nemzet tagjai végül letették a fegyvert, mert azt ígérték nekik: büntetés nem lesz. Ám a leverett szabadságharcot követő császári megtorlás során Pesten kivégezték az első felelős magyar miniszterelnököt, s ugyanezen a napon a szabadságharc tizenhárom honvédtisztját – a legnagyobb megalázásként – bitófára küldték, majd jeltelen sírba temették, mégpe-

dig azért, hogy a nemzet ne tudjon rájuk emlékezni. De itt vagyunk. És emlékeztünk. Fejet hajtunk a vértanúk előtt.” Az Endresz György Általános Iskola tanulóinak emlékműsorában a Bartók Béla által gyűjtött Esik az eső, ázik a heveder... kezdetű népdal zongora- és furulyakísérettel hangzott fel. „Áldja meg az Isten azt az édesanyát, ki katonának neveli fel a fiát. Húsz évig tartja világ pompájára, húsz év után adja fekete gyászra” – énekelte végzős diákunk. „E vér a tiéd is, ne feledd, magyar vagy, üzenve ma mégis, emlékezz, szabad vagy!” – szavalta egy másik. Majd az emlékezők koszorút helyeztek el a kopjafák ölelte kőtömbemlékműnél.

„Azon hazafiak előtt tisztelgünk, akik ugyanúgy harcoltak értünk, mint a negyvennyolcasok – kezdte beszédét Flier Éva az '56-os forradalom és szabadságharc történeteit felidézve. – Ezek a fiatalok is pontokba foglalták követeléseiket, amelyek két pontban megegyeztek Petőfiék követeléseivel: szabadság és függetlenség. Olyan fiatalok voltak ők, akik, bár tudták, hogy harcuk reménytelen, bátran mentek a hatalommal szembe, vállalva akár a hősi halált. A nyugat tétlenül nézte, mi történik. A magyar nép szabadságharca bukásra ítéltetett, következett a megtorlás, amelynek következtében sokan kénytelenek voltak elhagyni hazájukat.” Az Endresz György Általános Iskola színjátszó köre a felcsúti Fütyülős táncsoport és a bicskei Csillagszeműek néptáncegyüttes közreműködésével ötvenhat történetét vitte színre. „És jött egy nap, október huszonhárom, / hitet hozott a hűvös őszi szél: / Szabaddá válunk, végre, minden áron, / a bátor szív egy szebb jövőt remél” – hangzott fel iskolásaink előadásában Aranyosi Ervin verse. „Valakinek holnap le kell győzni a sötétséget. Mondd, te kit választanál? Valakinek holnap át kell írni a régi meséket. Mondd, te kit választanál? Valakinek holnap meg kell váltani ezt a világot. Mondd, te kit választanál?” – táncoltak az István, a király klasszikusára a Csillagszeműek. „Szállj fel a csillagokba, szél könnyű szárnyán szállj, Kárpátok gyűrűjéből szállj fel, szabad madár!” – a felcsúti táncosok ugyancsak a rockopera slágerére, a Szörényi-Bródy páros szerzeményére állítottak össze koreográfiát. Majd az emlékezők a kötömbemlékműnél koszorúzással tisztelegtek a szabadságharcosok hőstete előtt.

Nagy Enikő
Fotó: Pesti Tamás

Égő lámpásokkal

Felcsúton a menaságiak énekkara

Advent kezdetén katolikus templomunkban ad ünnepre hangoló koncertet székelyföldi testvértelépülésünk, Csíkmenaság kórusa.

Önkormányzatunk meghívására hamarosan különleges ajándékkal érkeznek hozzánk székely testvéreink: a 2011-ben létrejött hagyományörző, a népi értékek átörökítésére hivatott, mintegy harminc tagot számláló, szerinte a Kárpát-medencében rendre bemutatkozó Repülj, Madár Egyesület énekkara adventi-karácsonyi egyházi népénekeket hoz el Felcsútra. A Sebestyén Márta és a Muzsikás Együttes által is előadott Repülj, madár, repülj, Menaságra repülj... kezdetű népdal Erdélyben és az anyaországban egyaránt ismertté tette testvértelépülésünket, amelynek népdalkincse rendkívül gazdag, s ahol a karácsonyváro éneklésnek kimondottan nagy hagyománya van – Csíkmenaságon nincs ünnep éneklés, tánc, közösségi együttlét, a helyi népszokások megélése nélkül.

„Mit jelent a népdal? Azt az egyetlen művészetet, ame-

lyet az emberek sokasága közösen teremtett meg, a közösségi művészetet. Ez a művészet hozott össze minket, hogy élővé varázsoljuk az ősi dallamokat. Fontosnak tartjuk, hogy minél hitelesebben megőrizzünk és átadjunk mindent, ami szép és jó a népzeneben. Mert a népdal szép, a mi belső húrjainkat pendíti meg. A népdalra mindig szükségünk lesz, mint a falat kenyérre, hisz őseink nemcsak éltek vele, hanem meg is becsülték. Fel kell mutatnunk kincseinket, mint az égő lámpásokat. Mi, Csíkmenaságon élők itthon érezzük magunkat, nem kívánunk elszakadni múltunktól, hanem vállaljuk és hűen őrizzük örökségünket” – fogalmaz az egyesület elnöke, Károly Veronika.

Önkormányzatunk és a csíkmenasági Repülj, Madár Egyesület nevében szeretettel várunk minden kedves felcsútit az adventkezdő hangversenyen!

Felcsút díszpolgára lett Mészáros Lőrinc

„**K**i más kaphatná ezt a címet, mint az, akinek neve összeforrt a településsel, akihez megszámíthatatlan sok fejlesztés, beruházás és társadalmi felelősségvállalás kapcsolódik” – így köszöntötte Mészáros Lőrincet a díszpolgári cím ünnepélyes átadásán, Felcsúton Mészáros László polgármester.

A helyi képviselő-testület ezzel a kitüntetéssel szeretné megköszönni Mészáros Lőrincnek, hogy vállalatcsoportjának karitatív tevékenysége mellett elkötelezett lokálpatriótaként kiemelt figyelmet fordít a térség fellendítésére, az ott élők életszínvonalának javítására, jólétük előmozdítására.

Mészáros László, a Felcsút Községi Önkormányzat polgármestere a díszpolgári cím átadása előtt elmondta, hogy: „Ez a cím annak a személynek adományozható, aki Felcsút község érdekében kiemelkedően jelentős munkájával, helytállásával, kiállásával vagy egész életművével hozzájárul a település fejlődéséhez, értékei, érdekei megővéséhez, polgárai életkörülményeinek javításához, a község jó hírnevének öregbítéséhez. A térség fejlesztése mellett Mészáros Lőrincnek köszönhetően a Pancho Aréna és a Puskás Ferenc Labdarúgó Akadémia által Felcsúton a hazai utánpótlás-nevelés és a futballélet egyik meghatározó központja lett.”

A nagyvállalkozó régóta munkahelyteremtéssel és pénzügyi támogatással segíti nem csak Felcsút, de a teljes régió felemelkedését. Az általa megálmodott Mészáros Alapítvány például 2016 óta mintegy 1200 felsőoktatásban tanuló helyi és környékbeli fiatal támogatott 700 millió forint értékű ösztöndíjjal, míg a 2017-ben alapított Vál-völgyi Fiatalokért Alapítvány által közel 3300 általános és középiskolás diák, illetve 300 otthonteremtő fiatal pár jutott több mint 1 milliárd forint támogatáshoz.

„Felcsút és az egész Vál völgye térség szívügyem, hiszen itt nőttem fel. Eppen ezért kiemelt kötelességemnek érzem a rászoruló helyi emberek és ügyek támogatását, a fiatalok tanulmányainak megkönnyítését, a terület gazdasági fejlődésének elősegítését” – fűzte hozzá Mészáros Lőrinc a kitüntetés átvételét követően.

Az üzletember a felcsúti díszpolgári cím mellett további két határon túli település, Eszék és Csíkszereda díszpolgári címével is büszkélkedhet.

Mustra Kivel járod? – Teveled!

Szüreti mulatság a Hetedhét zenekarral

Cimbalommal és hegedűvel érkezett Felcsútra a Hetedhét zenekar, hogy igazi szüreti mulatságba hívogassa a Kastély Óvoda és Bölcsőde kis „lakóit”. Ovisaink és bölcsiseink együtt járták a táncot, ám még mielőtt képzeletbeli badacsonyi látogatásuk megkezdődhetett volna, a nagycsoportosok szüreti dalokkal és mondókákkal idézték fel, milyen volt hajdanán az őszi örömmünnep.

„Az ősze eleje meghozta a jó hangulatot, a dekorációban fellelhető gyümölcs a betakarításra utal, arra, hogy elérkezett a szüret ideje – fordult a Kastély Óvoda és Bölcsőde közösségéhez Juhász Tiborné Melinda, az intézmény vezetője. – A nap elérte a szőlőt, minden szem a fürthöz tartozik, éppen így kapcsolódunk össze mi is, kicsik és nagyok.” S az őszi díszletek között máris kezdetét veszi a Teknős csoport műsora – a népviseletbe öltözött kislegények és kisleányok dalolva mímelnek szüretet. „Érik a szőlő, hajlik a vessző...” – a hagyományos Szent Mihály-napi mulatozás során, körtáncok közepette a legkedvesebb szüreti énekek és mondókák hangzanak fel, s persze a csujogatók és a feleselők sem maradnak el: „Jössz játszani? – Nem megyek. – Fára mászni? – Nem merek. – Árkot ásni? – Nem lehet. – Kútba nézni? – Leeselek. – Messze menni? – Elveszek. – Táncot járni? – Szeretek. – Kivel járod? – Teveled!” S több se kell a Felcsútra látogató Hetedhét zenekarnak, máris táncba hívja a kis szüretelőket. „Képzeletben elmegyünk a Badacsonyra, átússzuk a Balatont, s felkaptatunk a szőlőkhöz” – mondja a mókamester, s felharsan az ismert népdal: „Badacsonyi szőlőhegyen két szál vessző, szél fújja, fújdogálja, harmat hajdogálja. Hol a tyúknak a fia? Talán mind felkapdosta? Csűr ide, csűr oda, kass ki bárány, kass oda!” A szüreti mulatság – mi mással? – a jól megérdemelt lakmározással ér véget: a gyerekeket frissen préselt must és megannyi szőlőfűrt várja. Kis szüretelőink jókívánságát pedig jól a szívünkbe zárhatjuk: „Legyen minden szüret ilyen bőséges, legyen minden ember egészséges!”

Nagy Enikő
Fotó: Pesti Tamás

Interjú Gyógypedagógia az iskolában

Balázs Boglárka a tanulási nehézséggel küzdő gyermekek fejlesztéséről

Napjainkban egyre növekszik azoknak a gyermekeknek a száma, akiknek gondot okoz a tanulás. A szakemberek szerint ennek hátterében javarészt az idegrendszer alulszervezettsége áll. Ám az idegrendszerünk csodás tulajdonsága, hogy hihetetlenül gyorsan tanul – megfelelő fejlesztésével drámai módon nőhet a teljesítmény, s behozható a lemaradás. Balázs Boglárka, a felcsúti Letenyey gimnázium gyógypedagógusa többek között a – mentora, Kulcsár Mihályné által kidolgozott – komplex mozgásterápia módszerét hívja segítségül a fiatalokkal való munkája során. Küldetésének tekinti, hogy a hozzá fordulóknak megmutassa: a tanulás nem nyűg, de öröm is lehet – a sikerre sokrétű szakmai tudása mellett elbűvölő személyisége a garancia.

– A tanulási ösztön velünk születik, az új megismerése eredendően örömet okoz számunkra. Ám egyre több olyan gyermekkel találkozunk, akiknek kint jelent a tanulás. Ha nem akar tanulni a gyerek, nemritkán büntetjük, s eszünkbe sem jut, hogy akár baj is lehet, segítségre van szüksége. Annak, hogy egy gyermek tanulási nehézséggel küzd, sokféle oka lehet, de mintegy hetven százalékban az idegrendszer alulszervezettsége áll a háttérben, amiért a feltételezések szerint a magzatként vagy csecsemőként elszenvedett traumák mellett például az okoseszközök használata is felelőssé tehető. A gyanú akár már egészen kisgyermekkorban felmerülhet: nem jól szopik a baba,

nem egyenletesen gyarapszik a súlya, a mozgásfázisok nem követik egyenletesen egymást vagy éppen a beszédfejlődésben jelentkezik elmaradás. Ám jellemzően óvodáskorban derül ki, hogy valóban gond van: a gyermek nem tud beilleszkedni a közösségbe, nehezen tanulja meg a verseket, a dalokat, nem érdekli a mese, nehezen fejezi ki magát, esetleg nem beszél, rombol, izeg-mozog, nem képes megülni egyhelyben, netán túlzottan fáradékony, nehezen tájékozódik a térben vagy épp a mozgása bizonytalan. Több tünet együttese tanulási nehézséget jelez. A különleges bánásmódot igénylő gyermekeket különféle kategóriákba sorolja a szakértői bizottság: vannak a beilleszkedési, tanulási, magatartási nehézséggel küzdő és a sajátos nevelési igényű gyermekek.

Mennyire „szedhetők le” ezek a bélyegek? Újraszervezhető-e az idegrendszer?

– Idegrendszerünk mintegy százmilliárd idegsejtből áll, s csodálatosan gyorsan tanul. Bár az első két-három év meghatározó a tanulási képesség kialakulásában, vannak olyan státuszok, kódok, amelyek később akár teljesen megszüntethetők, de még a legsúlyosabb esetekben is tapasztalható javulás. Mentorom, Kulcsár Mihályné Panni néni dolgozta ki a komplex mozgásterápia módszerét, amellyel viszonylag rövid idő alatt látványos teljesítménynövekedés érhető el, segítségével kiiktathatók az idegrendszer szerveződésébe becsúszott hibák. A mozgás a legfőbb eszköz, amellyel hatni lehet az idegrendszerre. A tanulási nehézségek leküzdésében tehát kulcsfontosságú a mozgásfejlesztés. A komplex mozgásterápia során voltaképp az idegrendszert építjük újjá, s ennek hatására fejlődik ki a tanulási képesség. Azt valljuk, hogy a tanulás öröm is lehet. A mozgásterápia során nem kell írni-olvasni-számolni, csak napi 15-20 percet tornázni, s a különféle mozgásgyakorlatoknak köszönhetően rendeződik az idegrendszer – az újabb mozgásminták az idegrendszer érésének jeleként jelennek meg a fokozatos fejlődés során.

Hogyan kell elképzelniük egy terápiás foglalkozást?

– Elsőként felmérem az adott gyermeket. Megnézem a csecsemőkori reflexeit és az elemi mozgásmintáit, majd készítek egy fejlesztőprogramot, voltaképp egy tornasort, amely az agy szerveződését követi. A szülőknek elmondom, mit tapasztaltam, mivel jár a terápia, s ha vállalják, havonta érkeznek kontrollra. Ha azt látom, hogy a gyermek jól begyakorolta az adott feladatsort, jöhetnek az egyre nehezedő mozgások. Igazából már az első hetekben tetten érhető a változás. Bogcaland nevű fejlesztőközpontban, amely Bicskén működik, egyéni és csoportos terápiát egyaránt tartok, s a kisgyermekek mellett kamaszokkal és felnőttekkel is foglalkozom. Kranioszakrális terápiát is végzek, melynek lényege, hogy az agyi-gerincvelői folyadék áramlását segítem a koponya és a keresztcsont között, oldva a fizikai vagy lelki sérülések miatt kialakult, különféle rendellenességeket okozó blokkokat. Mindemellett – hogy a hozzám érkezőket jobban megismerjem – a kronobiológia önismereti módszerével is foglalkozom: a születés idejéből kiszámíthatók a velünk született személyiségjegyek, amelyek felismerésével és tudatosításával jobban megérthetjük önmagunkat és a környezetünkben élőket. Az izomkontroll-terápia ugyancsak a

repertoárom része – az izmokban tárolt stressznyomokat, a létrejött blokkokat apró ellennyomásokkal szépen ki lehet oldani. Ennek a terápiának a gyerekekkel való foglalkozás során is nagy hasznát veszem. A jövőben a pedagógia mentorom, Panni néni által kidolgozott új ágával, a neuropedagógiával szeretnék foglalkozni, amely a tanulás idegrendszeri alapjait kutatja, a tanulást akadályozó pszichés gátlásokkal foglalkozik.

A Bogcaland mellett a Letenyeyben is találkozhatunk veled. Miként van jelen a gyógypedagógia az iskolában?

– A Letenyeyben hetente háromszor 4-6 fős kiscsoportokban dolgozom a fiatalokkal, akik kezdetben húzódoztak, de most már bátran jönnek, kérik, elfogadják a segítségemet, egyáltalán nem tartják cikinnek, hogy hozzám járnak. Bár többnyire együtt tornázunk, mind-egyikük anamnézisést ismerem, s személyre szabottan építem fel a terápiájukat. A különféle mozgások mellett légzőgyakorlatokkal is dolgozunk, de a stresszoldás is megjelenik a foglalkozásokon – ehhez a stresszoldó tornát hívjuk segítségül. Rendszeresen használunk megerősítő, oldó mondatokat is, amelyek ennél a korosztálynál csodálatosan tudnak működni. Van, hogy csak beszélgetek velük, az is segít, ha elmondhatják, mi bántja őket, s van, hogy egy-egy tantárgyból korrepetálom őket. Talán kissé szülőszerepben vagyok jelen közöttük, úgy érzem, őszinték, befogadtak, s megértették, hogy értük vagyok, segíteni szeretnék nekik.

Elképesztő lelkesedéssel beszélsz a hivatásodról. Hogyan találtál rá a gyógypedagógiára?

– Kiskoromban a tanítási szünetekben volt szerencsém sok időt tölteni a nagyszüleimmel, s a kedvenc elfoglaltságom az volt, hogy a nagypapámmal iskolást játszottam. Ő volt a diák, én a tanító néni, s ahogyan épp teljesített, dicsértem vagy fekete pontot adtam neki. A nagymamám már akkor mondta: „Ez a lány pedagógus lesz!” 6-7 éves lehettem, amikor rá is kérdezett: „Na, Bogica, mi leszel, ha nagy leszel?” Mire én azt mondtam: „Hát óvó néni!” Felírt egy cetlire a válaszom, s amikor 2021-ben diplomáztam, előkereste a papirost, hogy lám, ha nem is óvó néni, de pedagógus lettem. Kislányként óvónőnek készültem, mert nem tudtam a gyógypedagógiáról. A Tatabányai Árpád Gimnáziumban tanultam, ahol az osztályfőnököm hívta fel rá a figyelmemet, hogy meglehet, ez lenne a nekem való terep. Elkezdtem kutakodni, mi lehet az a gyógypedagógia, s máris megtetszett az alapján, amit olvastam. A győri Széchenyi István Egyetem Apáczai Csere János Pedagógiai, Humán- és Társadalomtudományi Karára jelentkeztem, amelynek elvégzését követően folyamatosan bővítettem az ismereteimet a szüleimnek, Panni néniemnek és a KMT Akadémiának köszönhetően. Valóban megtaláltam a hivatásomat. A legjobban azt szerettem benne, hogy vannak sikerélmények. Ha egy kisgyermek a munkámnak hála elkezd beszélni, szobatiszta lesz, vagy készíti egy ákombákom rajzocskát, az másnak talán apróság, de nekem a legnagyobb öröm. De ami talán még nagyobb boldogság, az az, ha az utolsó foglalkozás végén a gyermek megkérdezi: „Ugye, Bogi néni, bármikor eljöhettek hozzád, akkor is, ha már nem kell tornáznom?”

Nagy Enikő
Fotó: Pesti Tamás

Képriport Szederinda

Mosolyok és mozdulatok a szüreti felvonulásból

„**E**lindultam szőrt kötni, szederinda-rinda, elindultam szőrt kötni, szederinda-rinda” – éneklük iskolásaink, s épp úgy csavarodnak-tekerednek a tánclépések közepette, akár csak a szederinda. Őszi napsütésben érkezett el a mulatozás ideje, s az Endresz György Általános Iskola tanulóival mellett a Fűtülős tánccsoport párpai is járták a táncot – képszeállításunkban a felcsúti szüreti felvonulásba pillanthatunk bele.

„Közhírré tétetik, hogy ma este újból lésszen szabadon eresztve a szüreti mulatság” – hirdeti a „kisbíró”, intve: „Felejtünk bút, gondot, átkot! Ifjak, szép leányok, kezdjétek a táncot!” Több se kell hát fiataljainknak, elsőként az iskolások ropják, majd a Fűtülős tánccsoport tagjai következnek. Október 14-én tartotta meg hagyományos szüreti felvonulását közösségünk. Kicsik és nagyok népdalokat énekelve, feldíszített lovas kocsikkal – és felcírázott traktorral – járták be a falut, hogy egy-egy állomáson (így a Szári utca és az Akácfa utca találkozásánál, a székel kapunál, a Dudás köz és a Rákóczi utca sarkán, a Kossuth utcában vagy éppen a Faluháznál) időzve perdüljenek táncra, csalogatva a falu népet az esti bálba.

*Nagy Enikő
Fotó: Kortyis Dávid*

Hit-élet Lelkipásztor és futballedző

Találkozás református gyülekezetünk új segédlelkészével

Szülei hivatását követve állt lelkésznek, még hozzá három fivér közül a legifjabbként – akárcsak a mesében. Ám túl azon, hogy hirdeti az igét, futballedzőként dolgozik, kisgyermeknek tanítja a labdarúgás alapjait. S azt vallja: a sport világa az egyik legkiválóbb missziós terep. Szabó Levente, a Károli Gáspár Református Egyetem végzős teológus-lelkipásztor szakos hallgatója egy éven át szolgál gyülekezetünkben. Hivatásáról, istenképéről, a sport és a hit kapcsolatáról kérdeztük.

Hogyan érezted meg, hogy hivatást kaptál?

– A szüleim református lelkipásztorok, édesanyám Keszthelyen gyülekezetvezető, édesapám pedig tábori lelkész, s már a nagyapám is lelkipásztorként szolgált – ilyen családból származom. Két bátyám van, mindhárman megmaradtunk a hitben, s mindenki azt gondolta, a középső fiú viszi majd tovább ezt a hivatást, ő mutatott affinitást, persze a szüleink egyikünkénél sem erőltették. Engem világeletemben a futball érdekelt, ugyanakkor a sportban mindig megéltem a hitemet, amit otthonról hoztam. Az érettségi után gondolkodóba estem, nem tudtam, merre induljak tovább, így kimentem egy évre Skóciába, ahol egy szabadidőközpontban baptisták körében tapasztaltam meg: a keresztyénség és a sport szépen kiegészítheti egymást. Láttam, hogyan lehet átadni az evangéliumot a sporton keresztül, hogy a sport milyen kiváló eszköz az evangelizációra. Akkor fogalmazódott meg bennem az, hogy ezt szeretném csinálni. Éreztem az elhívást. Futballistából tréner lettem, s most futballedzőként dolgozom Budafokon, ahol U11-es gyerekeket terelgetek. Öt évvel ezelőtt pedig belevágtam a teológiába a Károlin – ezt a vállalatást ugyancsak a Jóisten vezetésének tartom. Egyre erősödött bennem a kíváncsiság, hogy vajon a lelkipásztori munkát miként lehet a sporttal összekötni. A két terület kapcsolódását az életemben nagy áldásként élem meg.

Hogyan kerültél a felcsúti gyülekezetbe?

– Hatodéves hallgatóként – amolyan gyakorlatként – egyéves szolgálatot kell vállalnunk valamely gyülekezetben. Hős Csabát egy homiletikai konferencián ismertem meg, s mikor megtudtam, hogy vidéken szolgál, megörültem a lehetőségnek, mert vidékiként a kisebb közösségeket jobban kedvelem. Máris megszerettem itt lenni. Jó ide hazajönni. A feladatom, hogy a lelkészt mindenben segítsem. Jelen vagyok a gyülekezeti napokon, a hittan- és bibliaórákon, az ifjúsági találkozókra vagy épp a beteglátogatásokra és persze a vasárnapi istentiszteletre is. Jó látni, hogy milyen lelki élet van itt. Úgy hiszem, ez abban is megmutatkozik, hogy a hívek közül mennyien segédkeznek a gyülekezetben. Rögtön feltűnt, hogy itt az egész közösség tesz a hitéletért, sokakat megmozgat az evangélium. Nagy öröm volt megismerni a szolgálatkész híveket, akik küldetésüknek tekintik, hogy világi foglalkozásuk mellett a gyülekezetben is serénykedjenek.

Mit jelent számodra a hit?

– Számomra a hitem ad kapaszkodót ebben a világban. Megerősít, hogy az életnek van értelme. Hiszem, hogy Valaki megalkotott, s ennek a Valakinek célja van velem. Az

istenkapcsolatom, a hitem jelenti a biztos alapot az életemben. A hitemnek köszönhetően tudom, hogy nem hiába élek. Jó abban a tudatban megnyugodni, hogy Isten nem hiába teremtett meg. Számomra a hit szolgálat is. Küldetésemnek tekintem ezt a szemléletet, látást másoknak átadni. Azt, hogy legyen bármilyen mélypont, nehézség, kihívás az életünkben, van Valaki, a Mennyei Atyánk, aki pontosan tudja, milyen helyzetben vagyunk, mi van velünk – s mi ebből a kapcsolatból bármikor erőt meríthetünk, így belevágva a holnapba. „Pályakezdőként” a lelkipásztorkodásra úgy gondolok, mint egy lehetőségre, hogy a fiatalokat is megszólítsam. A sport kimondottan jó eszköz a bevonásra. Olyan értékeket tud felmutatni, amelyeket a keresztyénség is alá tud támasztani: együtt lenni, csapatban, közösségben, s közösen tenni valamiért, vagy épp óvni a testünket, a lelkünket, s a kettőt egységben kezelni. A diplomamunkám is arról szól, hogy a sport világa miként lehet missziós terület. De visszatérve a hit kérdésére: az évfolyamtársaimat látva biza-kodó vagyok a jövőre nézve, igenis van jövője a hitnek, megy tovább ez a „projekt”, eszközök vagyunk a Jóisten kezében. Ha Csabára és a feleségére, Orsira nézek, azt mondom: jó „eszközök” vannak körülöttem. Van kiktől tanulni, és olyanok is vannak, akik tanulni akarnak, akik a szolgálatba belemernek állni.

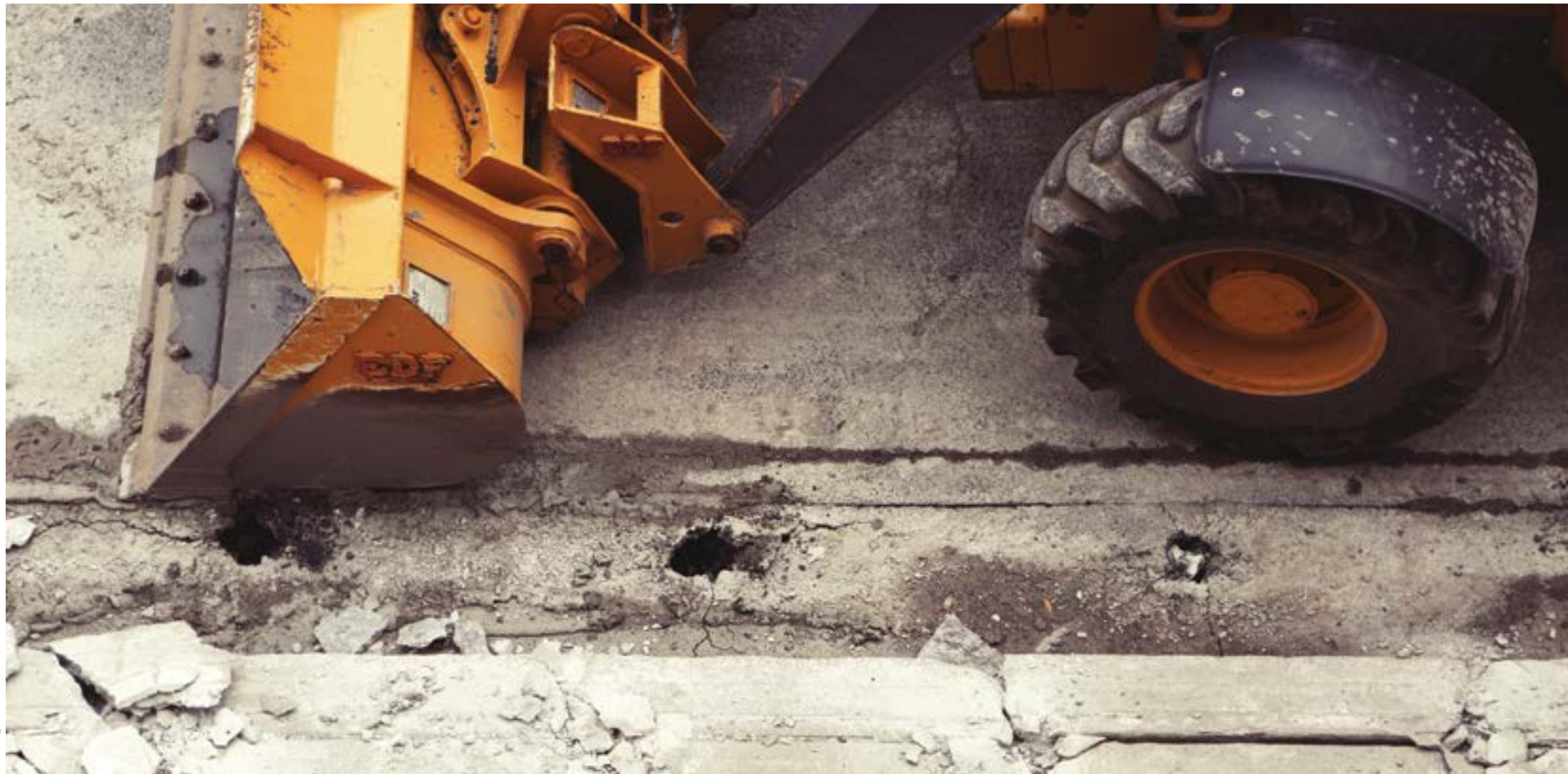
Milyen a te Istened?

– Az istenképemet csak Jézus által tudom megfogalmazni, általa ismertem meg az Atyát. Tőle tudom, hogy Isten szereti a világot. Hogy Isten maga a szeretet. Az én Istenem szerető Isten, akinek gondja van a világra, s mindazt, amit alkotott, szereti. Van egy jelmondatom, amely az Ő legfontosabb üzenete számomra. Az édesanyám konfirmált, s amikor az áldást adta, sokáig megszólalni sem tudott, elérzékenyült, könnyezett, aztán csak annyit mondott: „Ne félj, csak higgy!” Ez az ige lett a mottóm. A félelem mindannyiunkat elfog, mindig félünk valamitől, ám ott a hit, amely átsegít mindenben, a tudat, hogy Isten ott van velünk a félelmeinkben. Boldog vagyok, hogy Isten elhívott a szolgálatra. Amikor a gyülekezetben vagyok, akkor érzem igazán, hogy korántsem magamnak tanultam annyit, hanem azért, hogy a lelkipásztori szolgálatom gyümölcsöző legyen. A jövőben vidéken szeretnék lelkipásztorként szolgálni, akár a szülőhelyemen, a Balaton-felvidéken. De hogy hová kerülök végül, rábízom a Jóistenre és az előjáróimra, mert eddig mindig a lehető legjobb helyre „sodort” az élet. Bárhol is kössék ki, az istenkapcsolatomra alapozva szeretném megállni a helyemet.

Nagy Enikő, fotó: Pesti Tamás

Mesesarok Útépités

Írta: Feketéné Schneider Mária

Fotó: pexels.com

Ősszel nagy sürgés-forgás volt a faluban. Állandóvá váltak az útlezárások, az elterelések, a várakozások, de senki nem morgolódott miattuk. Vettünk egy nagy levegőt, amikor sietségünkben várakoznunk kellett, hogy ránk kerüljön a sor a váltakozó irányú közlekedésben. Az emberek örültek, hiszen utat építettek. Tudtuk, hogy előbb-utóbb véget érnek a munkálatok, egyébként is szakaszosan történt a felújítás, így csak egy-két helyen kellett megállnunk. Több munkagép érkezett, amelyek méretüknél fogva félelmetesek voltak. Legelőször az aszfaltmarógéppel távolították el az út régi burkolatát, amelyet pótkocsis teherautókkal vittek el a gyűjtőhelyre, hogy újból feldolgozzák. Ez volt

a bemelegítés. Ezután egymást érték az óriás tartályos aszfaltkeverőgépek, aszfaltadagolók, bitumenszórók, de mind közül a legnagyobb a lánc talpas aszfalterítő volt. Narancssárga mellényes dolgozók sűrögtek-forogtak a gépek körül. Reggeltől estig visszhangzott a környék a munka zajától. A falu közepén lévő épületek, a gyógyszertár, az iskola, a kisbolt, a pékség mind eltörpültek a hatalmas monstrumok mellett. Végül megérkeztek az úthengerek is. Ősszel a betakarítási munkák is elkezdődtek a falu határában fekvő földeken. Hatalmas, modern kombájnok, légkondicionálóval felszerelt traktorok, szüretelő- és szecskázógépek közlekedtek az amúgy is nehezen járható

utakon – és akkor még a szokásos járművekről, a kamionokról vagy a menetrend szerinti buszjáratokról nem is beszélünk. Sőt, hetente még a villogó kukásautók is megérkeztek, hogy összegyűjtsék a szemetet. Szinte lehetetlennek látszott a közlekedés, de türelemmel viseltük a nehézségeket.

No nem így Linda, a középtermetű fekete keverék kutya! Gazdájával a temető mellett laknak. Ez a kutya szeret barátkozni, főleg a gyerekekkel. Örökké simogatásra vágyik. Az arra lakó kölykök iskolába menet vagy hazafelé jövet mindig megállnak a háznál, hogy megcirógassák. Linda nagyon élvezi a kitüntetett figyelmet, de a munkálatok idején másként alakult a helyzet. Nem bírta elvisel-

korra értek a házuk elé. A lánc talpas aszfalterítő gépet ki nem állhatta a kutya. Gazdája alig várta, hogy végezzenek a munkával. Szerencsére két-három napon belül tovább is haladtak az útépitők, de akkor jött az úthenger. Linda már-már megszokta, hogy minden jármű gyorsan haladt el a ház előtt, de ezzel a behemóttal meggyúlt a baja. Ez a gép nem sietett, ráért. Nagy acélhengerein lassan gurult a ház előtt. Lindát pedig még a gazdája sem tudta megnyugtatni. Tudta, mi a dolga. A házat és a portát kell védelmeznie mindenáron. Így is tett. Ugatott naphosszat.

Közben eljött az ideje az őszi szántásnak is. Az óriási traktorok többsoros félelmetes ekékkel közlekedtek a ház előtt, és a még félelmetesebb kinyitható tárcsákkal. Ezek a gépek magasabbak voltak az emeletes házaknál is. A falu házai mintha díszletként szolgáltak volna egy fantasztikus filmben, mi, a járókelők pedig mintha szereplők lettünk volna. Ezt a hónapokig tartó forgalmat élőben látni különleges élmény volt. Nem kellett mozijegyet váltani, elég volt kinézni az utcára. Meg tudtam érteni Linda kutya viselkedését. Műszak után a falu központjában egy helyre gyűjtötték az útépitéshez használt gépeket. Közöttük elhaladni hajmeresztő volt. Mindig úgy éreztem magam, mintha egy tudományos fantasztikus filmben szerepelnék, csak a kamera és a csapó hiányzott. Napközben a falu közepén működött a fedett piac is. A helyi termelők tojást, burgonyát, mézet, szőlőt és egyéb gyümölcsöket árultak. A vevők és az érdeklődők ténferegtek a piacon, miközben jöttek-mentek a gépmonstrumok. Egyszer egy emeletes, pótkocsis teherautó malacokat szállított, s alig tudott bekanyarodni a faluból kivezető útra, magasabb volt, mint a gyógyszertár épülete, és hosszabb is. Ezt a teherautót követte egy másik, majd egy permetezőgép következett, amelyet egy újabb traktor követett, ez szecskázó berendezéssel volt felszerelve.

Mindannyian nagyon picinek éreztük magunkat. A piacon alkudozás közben újból olyan érzése támadt mindenkinek, mintha éppen egy filmforgatásba csöppentünk volna bele. Amikor a karaván Linda gazdájának a házához ért, a kutya véget nem érő ugatásba kezdett. Alig haladt el a menet, újabb karaván érkezett. Elöl haladt egy kombájn kukoricabetakarító adapterrel felszerelve, utána pedig három pótkocsis teherautó szemes kukoricával megrakodva. Óriási csődület alakult ki a falu központjában, az útépitő gépek éppen befejezték a munkát, és próbáltak félreállni, akkor érkezett a kombájn a kukoricával megrakott pótkocsis teherautókkal – mögöttük a feltorlódott személygépkocsik. Az ellenkező irányból éppen a menetrend szerinti buszjárat érkezett, amely utasokat vett fel a megállóban. A mögötte haladó kamion nem tudta kikerülni, ezért meg kellett várnia, amíg a busz utasai felszálltak. Szemből pedig a mára ritkaságszámba menő lovas kocsi tartott a falu központja felé. A két deres ló nyugodt volt, hiszen bíztak gazdájukban. Míg ők megálltak, addig egy újabb pótkocsis traktor érkezett púposan megrakodva körbálákkal, a szomszéd falu tehenészetébe igyekezett rakományával. Egy hét múlva elkészült az útnak az a szakasza, amely a falu központját érintette, csak az útburkolati jelek felfestése maradt hátra. Ezzel a munkával gyorsan végeztek. Míg száradt a festék, a zebrát lezárták. Az árokból egy tarka macska ugrott elő, és a frissen festett zebrán kényelmesen ballagott át az út túloldalára. Lábnymoi azóta is ott vannak a zebrán. Ha nem hiszitek, járjatok utána!

Konyha Születinapi kedvencek

Az Endresz György Általános Iskola konyhájának rovata

Az október különleges hónap a számomra. Ekkor van a születésnapom. Engedteség hát meg nekem, hogy két kedvenc ételről írjak.

Budapest-szelet

Ha valaki ínycenc, egy kedvére sült bősínre is ráhelyezheti a kiváló ragut. Egy hétköznapiabb változata a finom natúr szeletre halmozott ragyogó, színes, ízletes kavalkád. A hagymát szeletekre vágjuk, kevés zsiradékon lepirítjuk, és rátesszük a felkockázott csirkemájat, kevés, óvatos keveréssel lepirítjuk, vigyázva, nehogy összetörjön. Ezután hozzákeverjük a cikkekre vágott gombát, a kockára vágott paradicsomot, a paprikát és az előre megpárolt zöldborsót. Szeletekre vágott fokhagymával, őrölt borssal fűszerezzük, végül sóval ízesítjük. Színes, ízletes, illatos, szaftos ragut kapunk, amit akár magában is elfogyaszthatnánk, de ráhelyezve egy szelet húsról igazán finom és elegáns ételt tálalhatunk. Köretnek a párolt rizs kiváló párosítás.

Fotó: hungarytoday.hu, jocoooks.com

Villeroy-szelet

Az eredeti recept szerint bárányszűcsből készül, de akár sertésből is kiváló lehet. A hússzeleteket sózzuk, borsozzuk, majd lisztbe mártás után kevés zsiradékon mindkét oldalt megsütjük. Hagyjuk kihűlni. Közben készítünk egy sűrű besamel mártást (vajon habzásig hevített liszt tejjel kifarorralva sóval, fehérborssal, őrölt szerecsendióval ízesítve), amelyhez hozzákeverünk apró kockákra vágott vagy darált füstölt sonkát. A kihűlt hússzeletek oldalát bekenjük a sonkás besamelünkkel. Ez a rész egy picit macerás, de megéri. A kezünket lisztbe mártjuk, és a szeleteket megigazítjuk, hogy mindenhol mártásos legyen, és bécsiesen bundázzuk, tehát lisztbe, tojásba és zsemlemorzsába mártjuk. Óvatosnak kell lennünk, hogy a mártásbevonat ne sérüljön. Ezután bő forró zsiradékban készre sütjük. A rántott húshoz hasonlóan tálaljuk választott körettel. Ez az étel azért különleges, mert látszólag egy átlagos szép rántott szelet. De ha megízleljük, akkor jön a meglepetés, mert egy tartalmas, ízletes, a megszokottól eltérő finomságot kóstolhatunk. Épp olyan, mint a legtöbbünk: kívülről, látszatra talán átlagos, de aki veszi a fáradságot, a bátorságot, s mélyebben, közelebbről is megismeri a másikat, rájön, hogy mind egyediek és különlegesek vagyunk.

Kert A tea

A Kertészeti Áruháza rovata

A tea gyógyító hatását – köszönhetően a kínai orvoslásnak is – több ezer éve ismeri az emberiség. Az eredetűen Ázsiában, a szubtrópusi éghajlaton honos örökzöld fás szárú növény, mely képes akár a 10-15 méteres magasságot elérni, a kaméliák nemzetségébe tartozik. Nagyjából cserjebesorolásban, 1-3 méteres magasságban nevelik.

A leveleiből készült főzet a világon az egyik legnagyobb hagyományokkal rendelkező ital. A föld minden részén elterjedt a teázás – a japán vagy épp a brit teázási szokások tradíciójává, az országok jelképévé váltak. Hazánkban az 1600-as években jelent meg a tea a holland kereskedők európai monopóliumának égisze alatt. Nem volt mindig elérhető, ezért komoly vagyoni elemként tűnt fel, egyes időkben a teafogyasztás csak a kiváltságosok számára volt elérhető.

Kertünkben saját kis teacserje-ültetvényt hozhatunk létre, s szüretelhetünk a levelekből. A növény tartása megegyezik a kamélia és a rododendron gondozásával. Évközben napos helyen legyen, enyhén savanyú talajban, sok vizet biztosítva neki. Ideális nevelés esetén októbertől virágba borul, a virágzás eltart egészen a tél végéig. A pangó vizet és a szeles helyeket nem viseli jól, ezért gondosan válasszuk ki a megfelelő helyet. A cserjének kevés a kártevője, ezért nem igazán igényel vegyszeres védelmet. Szüreteléskor ügyelni kell a mértékletességre és a növény ágainak védelmére. A levelek szárítása gyorsan (ventilátorral) zajlik, a cél a minél kevesebb vízvesztés. Különböző változatokban használhatjuk fel (zöld vagy épp fekete tea). Egyszerre több növényt is nevelhetünk, így garantált az egész évre elegendő mennyiségünk.

A teacserjék nem könnyen beszerezhetők, de egyre inkább elterjedtek hazánkban is – elsősorban a sokrétűbb kertészetekben találhatók meg. A növény a kertünkben üde színfoltként jelenhet meg, nem igényel különösebb gondoskodást, ám a saját tealevéleiből készített ital a téli hidegben különösen jól tud esni.

Fotó: pexels.com

Harangszó Mi jut eszedbe? – a rózsafüzérről

Katolikus gondolatok

Igen, arról a nyakláncszerű tárgyról szeretnék írni, amelyet leggyakrabban az autók középső tükrén láthatunk lógva... A katolikus imagyakorlatban a Miatyánk után leggyakrabban mondott imádság a Szűz Mária közbenjárását kérő Üdvözlégy, Mária... kezdetű ima. Ennek kibővített változata az a szemlélődő-elmélkedő imádságfolyam, amelyet szentolvasó-imádságnak is hívunk. Az ima „segédeszköze” a rózsafüzér, amely segítségünkre van abban, hogy tudjuk, hol tartunk az imádkozásban.

Minden katolikust bátorítunk arra, hogy októberben, a Szűzanya havában legalább egyszer imádkozza végig a teljes rózsafüzért valamely titkokkal. Ehhez lapunk olvasói most segítséget is kapnak, mellékletünk a szentolvasó imádkozásának módját írja le – szentírásunkba vagy ima-könyvünkbe hajtogatva bármikor kéznél lehet, amikor fohászkodunk, nem feledve: a mi mennyei édesanyánkkal együtt imádkozó szív sokkal könnyebben talál utat Istenhez...

Baboss Botond

katolikus lelkipásztori munkatárs

Fotó: pexels.com

Mivel élünk?

Református gondolatok

Ő így válaszolt: Meg van írva: „Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.” (Mt 4,4)

Mivel élünk? Ez az egyik legfontosabb kérdés a ma embere számára is. Jézus megkísértésének történetében a kísértő tulajdonképpen arra törekszik, hogy kiborítsa az Urat. Kiborítsa mennyei egyensúlyából, és leborulásra, engedelmességre kényszerítse önmaga előtt. Amikor negyvennap böjt után arra csábítja, hogy a kövekből kenyeret csináljon, akkor az a szándéka, hogy a kenyér legyen az egyetlen lényeges Jézus életében. Csak a kenyér és semmi más.

De az a Jézus, aki később kenyeret ad négyezer, majd ötezer embernek, aki úgy tanítja meg imádkozni tanítványait, hogy a Miatyánk közepébe a kenyérkérdést teszi, azt feleli a kísértőnek: „Meg van írva: »Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden Igével, amely Isten szájából származik.«” (Mt 4,4) Jézus így teremt egyensúlyt a fizikai és lelki táplálékunk között. És ebben a kérdésben fontos az egyensúly. Fontos, hogy mindkettőt a maga helyén kezeljük. Mert a kenyér és az Ige, a testünk és a lelkünk szorosan összetartozik, de ez az egyensúly könnyen felborul, mert mi magunk is ismerhetjük a két végleletet a témával kapcsolatban.

Az egyik, amely a modern ember hitvallása, hogy „csak kenyérrel él az ember”. A kenyérkérdés lett az emberiség egyedüli és mindent meghatározó létkérdésévé. Háborús konfliktusok, világgazdasági válságok is mind a kenyérkérdéshez vezethetők vissza. Csak kenyérrel akar élni az ember. A másik pedig, amely ugyancsak jelen van, köszönhetően az egyre népszerűbbé váló különböző keleti vallásoknak és misztikának, hogy le kell becsülni a testet és ezzel együtt a mindennapi kenyér kérdését is. Ez a felfogás azt vallja, hogy a testet önmagában felesleges, sőt bűnös táplálni, ezért csak a lélekkel kell törődni.

Jézus mind a két véglettől óvni igyekszik minket. Ő semmiképpen nem becsüli le az ember testi szükségleteit, de meg akarja tanítani nekünk, hogy nemcsak fizikai kenyérrel él az ember, hanem lelki kenyérrel is, azzal amelyet csak Ő adhat nekünk, mert ahogy Ő mondja: Én vagyok az élet kenyere.

Jézus komolyan veszi a testi táplálásunkat is. De honnan tudhatjuk? Onnan, hogy ha meghívták valahova, elment, és amivel megkínálták, azt megette. Ilyen egyszerű. Ha szomjas volt, akkor inni kért. Még a kereszten is. Amikor fáradt volt, lefeküdt és elaludt, még ha viharzott a tenger körülötte, akkor is. Amikor imádkozni tanít, arra

buzdít, hogy könyörödjünk a mindennapi kenyérért. Jézus arra tanít minket, hogy a mi Istenünk gondviselő Atya, akinek gondja van az Ő gyermekeire.

Jézus tudja, hogy szükségünk van az eledelre, de Ő nem azért jött, hogy a testet táplálja, hanem hogy hirdesse Isten igéjét, és hogy életünket megváltsa. Jézus Krisztus megtörtetett teste üdvösségre táplál bennünket. Nem fizikailag, hanem lelkileg táplál minket. Ez az evangélium, ez az Isten igéje, amely betölti lelki éhségünket.

Míntha azt mondaná Jézus ott akkor a kísértőnek: az ember akkor él igazán eleven, egészséges, kiegyensúlyozott életet, akkor érzi igazán jól magát, ha nemcsak kenyérrel, hanem Isten minden igéjével él, ha nemcsak kenyérrel, hanem Jézussal él. Ez az ige azt üzeni számunkra, hogy ne csak arra a kenyérre figyeljünk, amelyet Isten megadott nekünk testi táplálásunkra, hanem arra a kenyérre figyeljünk, aki maga Jézus Krisztus, aki az életnek, sőt az örök életnek a kenyere.

A kenyérkérdést komolyan kell vennünk, ahogy Jézus is komolyan vette, de tudnunk kell, hogy igazából az mindig ajándék számunkra a mi Istenünktől. Merjünk rácsodálkozni életünkre, azon belül is először a fizikai kenyereinkre! Lássuk meg benne a csodát, amit a kenyér nekünk, embereknek jelent! Hogy mennyire nem egyszerű, mennyire nem természetes, hogy minden nap ott van az asztalunkon. Becsüljük meg, vigyázzunk rá, tekintsünk rá alázattal és tisztelettel, Isten gondviselő szeretetének jeleként.

De adjunk hálát boldog örömmel azért is, hogy élhetünk Isten minden igéjével, hogy élhetünk azokkal az igékkel – naponként, mint a kenyérrel –, amelyek megítélnek bennünket, amelyek bűnbánatra indítanak. De azokkal az igékkel is, amelyek felemelnek és vigasztalnak, erősítenek és gyógyítanak, bátorítanak és könnyeket törölnek le. Adjunk hálát azért, hogy Isten sokkal többet kínál nekünk a testi szükségleteink betöltésénél. Elküldte az Ő egyszülött Fiát, hogy tanítson, szolgáljon, visszavezessen minket a jó és helyes útra, mert nemcsak földi juszt kíván nekünk biztosítani, hanem mennyi részt kínál, hogy élhessünk ezzel a mennyi kenyérrel, amely maga Jézus Krisztus, aki értünk meghalt és feltámadt, hogy nekünk örök lelki táplálékunk és örök életünk legyen.

Szabó Levente református segédlelkész

Mozaiik

Tudta-e, hogy...

Őfelsége Ferencz József jelenlétében József Károly főherceg 1886 szeptemberében a Magyar Királyi Honvédség főparancsnokának vezetésével hadgyakorlatot tartott Felcsút, Bodmér, Alcsút és Tabajd térségében, melyen megfigyelőként részt vett számos külföldi attasé.

Az eseményen több ezer katona vonult fel, köztük a gyalogság, a tüzérség és a 4. lovasdandár. Egy szemtanú szerint harmincnál több ember halt meg, a sérültek és a megbetegedettek száma meghaladta a háromszázat.

Részlet a Pesti Hírlap 1886. szeptember 4-i számából: „A király, ki ma ismételen megdicsérte a tüzérséget, kíséretével, t.i. Albrecht főherceggel, Vilmos főherceggel, Fejérváry miniszterrel Bodmér és Felcsúth között egy jó kilátást nyújtó magaslaton foglalt helyet. A lóról leszálltak s kivétel nélkül a tápláló villásreggelihez láttak. József főherceg a külföldi katonai attachéknak, kikkel hosszabban beszélgetett, saját kulacsából jó fajta régi szilvóriumot kínált. Ez alatt Ő felsége, a ki a kulacsot egy ízben szintén

elkérte, többször körültekintett látcsővén. Ma nagyobb számú közönség jelent meg, mint tegnap. Ő felsége körülbelül 1 óráig figyelte meg a keleti fél felvonulását és Pejacevich gr. lovassági tábornoknak megküldte a parancsot, hogy a hadgyakorlatot szakítsák félbe. Ő felsége Felcsúthra lovagolt s ott kíséretével együtt a készen váró kocsikra szállott és Bicskőre hajtatott, a honnan külön udvari vonat fél 2-kor Budára indult.”

Olvasva a korabeli jelentéseket a vezetők és parancsnokok között szinte csak osztrák (német) hangzású nevek szerepelnek. Ennek többek között oka lehet, hogy az 1848-as szabadságharcot követően a véreskezű Haynau vezetésével háromszáz magyar tisztet állítottak hadbírósság elé, százakat kivégeztek.

Emlékezzünk a megtorlás áldozataira, köztük az 1849. október 6-án Aradon kivégzett honvéd tábornokokra.

Noll Zoltán

Isten éltesse!

Mészáros László polgármester október hónap legalább 70 esztendő megélt születésnaposait is köszöntötte.

Mészáros Lászlóné Katalin a 97., Koliger Györgyné Katalin a 93., Szatmári Péter Pálné Erzsébet a 77., Szerencsés László a 76., Noll Adolfné Magdolna a 85., Andrejka Jenő György a 77., Hoffman Pál Józsefné Pirocska a 78., Gáspár Mária a 82., Virág Józsefné Anna a 72., Papp Lajos a 85., Hosnyánszky Lászlóné Mária a 70. születésnapját ünnepelte.

Tisztelt Felcsútiak!

A Felcsút Biztonságáért Polgárőr Egyesület felvételt hirdet.

Ha Ön is tenni szeretne a lakóközössége biztonságáért, akkor kérem, hogy ne csak ötleteivel segítsen, hanem tevékenyen is vegyen részt munkánkban. Jelenlegi minden tagunk aktívan dolgozó munkavállaló, aki a polgárőrségben szabadidejében tevékenykedik, térítésmentesen. Feladatunk a közbiztonság fenntartása és a környezetvédelem elősegítése. A polgárőrség korántsem ugyanaz, mint a régi időkben az önkéntes rendőrködés. Mi politikamentesen a közösségért önkéntesen tenni akaró helyi lakosok vagyunk. Kanadából indult ez a típusú önszerveződés, és dr. Kopácsi Sándor nyugalmazott rendőrtábornok (1956-ban Budapest rendőrfőkapitánya) hozta haza Magyarországra. Hazánkban 1991-ben alakult meg az Országos Polgárőr Szövetség.

Isten hozta!

Ősszel is érkezett újabb jövevény községünkbe.

Mészáros Mira – Mészárosné Tőke Andrea és Dr. Mészáros János kislánya – szeptember 24-én született meg.

Várjuk tagjaink közé a 18. életévüket betöltött, büntetlen előéletű és tenni akaró felcsútiakat.

Kiss József, a felcsúti polgárőrség elnöke
06-30/248-9609

Hirdetésméretek

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x 268 mm
1/1 tükör:	184x 268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm
	+ 5-5 mm kifutó

**GONDOS
TÜZÉP**
Alcsútdoboz,
Petőfi S. u. 7.

Nyitva tartás:
Hétfőtől péntekig 8.00–16.00
Szombaton 8.00–12.00

Rendelést telefonon is
felvesszünk!
Telefon: 22-252-106
20-972-7750

**Műszaki kereskedés
nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél**

A környék legnagyobb
raktárkészletével
várjuk kedves
vásárlóinkat!

Agro-Felcsút Kft.
Telefon: 06 20 284 9076
Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

VÁL-VÖLCYE PÉKSÉG
ÉS HENTESÜZLET

Kínálatunk:

• sertéshús • baromfi • húskészítmények
• pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:

H-P: 05.30-18.00

Szombat: 05.30-14.00

Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.

Tel.: 06-20/535-0503

facebook.com/valvolgyepeksseg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

Friss tojást, roppanós almát
és édes almalét
egy helyről a termelőtől,
Felcsút Szűnyogpusztán
a tojóházban.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

FELEJTHETETLEN ÉLMÉNYEK
ÉS CSODÁS ÍZEK VÁRNAK
A TÓ ÉTTEREM ÉS
ÉLMÉNYKÖZPONTBAN!

VÁRUNK SZERETETTEL!

CÍMÜNK: 8086 FELCSÚT, FŐ UTCA 4/A
ASZTALFOGLALÁS: +36 30 4862385
WWW.TOETTEREM.HU

Vasúti biztosítóberendezés, távközlés és
erősáram tervezése, kivitelezése

Konferenciák, rendezvények,
lakodalmak kiváló helyszíne,
a festői Alcsúti
Arborétum mellett.
Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás

2060 Bicske, Szent István u. 7-11., tel.: 06-22/566-300

Járási hivatalvezető: Szabó Gábor

A járáshoz tartozó települések: Alcsútdoboz, Bicske, Bodmér, Csabdi, Csákvár, Etyek, Felcsút, Gánt, Mány, Óbarok, Szár, Tabajd, Újbarok, Vértesacs, Vértesboglár

E-mail: hivatal.bicske@fejer.gov.hu

hétfő, kedd, szerda: 8.00–16.00

csütörtök: 8.00–11.00

péntek: 8.00–14.00

Kormányablak/okmányiroda – ügyfélfogadás

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–18.00

kedd: 7.00–13.00

péntek: 8.00–11.00

Földhivatal – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–12.00 és 13.00–15.00

csütörtök: csak kamarai tagoknak

péntek: 8.00–11.00

Gyámügyi Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–16.00

péntek: 8.00–12.00

Foglalkoztatási Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–14.00

péntek: 8.00–12.00

Kihelyezett NAV-ügyfélszolgálat

csütörtök: 13.00–15.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóórája

2060 Bicske, Szent István út 1.

páros héten: szerda: 16.00–18.00

páratlan héten: csütörtök: 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06-22/594-036

Ügyfélfogadási rend:

hétfő, szerda: 8.00–16.00

péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák

Tel.: 06-22/594-036

hétfőn 8.00 órától (előzetes időpontfoglalás szükséges)

Faluház és Községi Szintér

8086 Felcsút, Fő utca 137., tel.: 06-22/594-368

E-mail: faluhaz@felcsut.hu

Szarvas Józsefné: 06-70/450-8704

Csatlós Horváth Brigitta: 06-22/594-368

Nyitvatartás:

hétfő: 7.00–17.30

kedd, szerda, csütörtök: 7.00–16.00

péntek: 7.00–15.00

Háziorvosi rendelő (Faluház)

Dr. Ficzer Ferenc háziorvos

hétfő, szerda: 12.00–15.00

kedd, csütörtök: 9.00–12.00

péntek: 8.00–12.00

Az orvosi rendelő a 06-22/594-072-es telefonszámon és a felcsut.rendelo@gmail.com e-mail címen érhető el.

Orvosi ügyelet

2060 Bicske, Kossuth tér 17.

(Bejárat a rendelő oldalánál található ajtón, csengetni kell.)

Tel.: 06-70/502-7152, 112 (mentők)

Hétköznap: délután 16.00 órától másnap reggel 8.00 óráig

Hétvégén és ünnepnapokon: utolsó munkanap 16.00 órától az azt követő első munkanap 8.00 óráig

Védőnői szolgálat (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137.

Makai Kinga védőnő: 06-30/970-8517

szerda: 9.00–11.00 (orvossal közösen),

11.00–13.00 (önállóan)

Gyógyszertár (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137., tel.: 06-22/252-550

Nyitvatartás: hétfő, kedd, csütörtök, péntek: 8.30–13.00,

szerda: 13.00–16.00

Posta

8086 Felcsút, Fő utca 73., tel.: 06-22/594-049

Nyitvatartás hétfőtől péntekig 8.00 és 16.00 között

Könyvtári, Információs és Községi Hely

8086 Felcsút, Fő u. 68.

Könyvtárvezető: Szecsődi Zsoltné

Tel.: 06-70/338-4814

E-mail: szecsodizsuzsa@freemail.hu

Nyitvatartás:

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–16.00

kedd: 14.00–18.00

péntek: 9.00–14.00

szombat: ügyelet időpontegyeztetéssel

Bicskei Rendőrkapitányság

2060 Bicske, Kisfaludy u. 56., tel.: 06-22/566-020

E-mail: bicskerk@fejer.police.hu

Sürgős esetben hívható: 112

Körzeti megbízott

8086 Felcsút, Fő u. 191., Gáfor János: 06-20/526-8664

Polgárőrség

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06-30/248-9609

Felcsút Biztonságért Polgárőr Egyesület

Elnök: Kiss József

Tevékenységi terület: Felcsút bel- és külterület

Esély Gyermejjóléti Alapítvány

8086 Felcsút, Fő u. 68., tel.: 06-70/450-8733

Fogorvosi rendelő

Dr. Hargitai Egészségügyi Közhasznú Nonprofit Kft.

(Az egészségbiztosítóval szerződésben álló rendelő.)

Rendel: Dr. Hargitai László fogszakorvos

Rendelési idő:

Alcsútdobozon: tel.: 06-22/353-250 (Csak előjegyzéssel)

hétfő: 11.00–17.30

kedd: 7.00–8.00 – elsősegély

csütörtök: 7.00–10.00 – iskolafogászat

7.00–8.00 – elsősegély

péntek: 10.30–17.30

Felcsúton: tel.: 06-22/668-224

Időpontkérés szükséges, rendelési idő előtt egy órával és

rendelési idő alatt 16.00 óráig!

szerda: 10.30–17.30

Alcsútdobozai rendelő – prevenciósi rendelés:

hétfő, péntek: 9.30–11.00

Felcsúti rendelő:

szerda: 9.00–10.30 (Csak előjegyzéssel!)

Falugazdász

Gyenes Péter: 06-70/4906-170

Közjegyző

2060 Bicske, Szent István út 84.

Dr. Szarvas Erika: 06-22/566-440, 06-22/566-441

E-mail: szarvas@mokk.hu

hétfő: 8.00–15.00

kedd, szerda, csütörtök: 8.00–15.30

péntek: 8.00–12.00

A nyitvatartási idők eltérhetnek.

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta harminckét oldalon, 800 példányban. Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző, **Kiadja:** Felcsút Község Önkormányzata, **Hirdetésfelvétel:** titkarsag@felcsut.hu

Kéziratleadás: 20/336-2680; stefananett@felcsut.hu, **Terjesztési észrevételek:** muszak@felcsut.hu